

Sygn. akt III U 166/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2014r. w Suwałkach

sprawy **M. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 lutego 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 marca 2013r. do dnia 28 lutego 2014r.

Sygn. akt III U 166/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.02.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił M. S.wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż zgodnie z treścią art. 61 prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie natomiast z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18.01.2013r. M. S. nie został uznany za niezdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji M. S. kwestionował tryb orzekania na etapie postępowania przed organem rentowym, zgłaszając w tym względzie zastrzeżenia, co do składu komisji lekarskiej czy osoby lekarza konsultanta. Wskazał, iż w uwagi na schorzenia okulistyczne jest niezdolny do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji i wskazując, że M. S. pobierał okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 28.02.2013r. .

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się jest bowiem nadal niezdolny do pracy, z tym tylko, że ta niezdolność do pracy jest częściowa. W ustaleniu tego oprzeć się należało w tym względzie na opinii biegłej sądowej z zakresu okulistyki – dr n. med. I. B., która na podstawie art. 278 kpc sporządziła opinię na potrzeby postępowania sądowego. Po przebadaniu odwołującego się i przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie rozpoznała u odwołującego się stan po usunięciu gałki ocznej prawej z powodu czerniaka naczyńiówki z wszczepieniem implantu oczodołowego Guthoffa po stronie prawej, stan po brachyterapii czerniaka naczyńiówki oka prawego, jaskrze wtórnej oka prawego i nawrotowych wylewach krwi do ciała szklistego oka prawego, przewlekły stan zapalny oczodołu prawego i krótkowzroczność niskiego stopnia oka lewego. W związku natomiast ze stopniem ich nasilenia klinicznie zaopiniowała, iż powodują częściową niezdolność do pracy zarobkowej odwołującego się na okres jednego roku, czyli od 01.03.2013r. do 28.02.2014r. Biegła wskazała, iż odwołujący się jest praktycznie jednooczny. Pomimo dobrej ostrości w jednym oku widzącym (lewym) ma on duże problemy z adaptacją do implantu oczodołowego prawego. Ponadto w oczodole prawym utrzymuje się ciągle stan zapalny, a odwołujący się wymaga stałego leczenia specjalistycznego (protezowania i rehabilitacji). Przez okres leczenia przeciwwskazana jest zaś praca narażająca oczodół na urazy i zanieczyszczenie. Biegła podkreśliła, że częściowa niezdolność do pracy odwołującego się jest spowodowana brakiem widzenia obuocznego, stanem zapalnym, ale również koniecznością wykonania stałego oprotezowania oczodołu prawego. Nie ma natomiast medycznych podstaw do stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy odwołującego się, czego domagał się on w trakcie postępowania sądowego.

Na okoliczności istnienia niezdolności do pracy Sąd uzyskał jeszcze jedną opinię biegłego z zakresu okulistyki - J. T., który w dość lapidarnym stanowisku z jednej strony stwierdził, iż odwołujący się jest całkowicie niezdolny do pracy na okres od 28.02.2013r. do 28.02.2014r., z drugiej natomiast, że nie nastąpiło istotne pogorszenie jego stanu zdrowia od ostatniego badania, które miało miejsce w kwietniu 2010r. Zauważyć jednak należy, iż wówczas – w 2010r. - odwołujący się został uznany za częściowo niezdolnego do pracy. Dlatego opinia ta z uwagi na wewnętrzne sprzeczności nie została uwzględniona przy merytorycznym rozstrzygnięciu w sprawie. .

Sąd natomiast podzielił opinię biegłej I. B., gdyż została sporządzona profesjonalnie i jest jednoznaczna w swojej wymowie. Biegła również uzupełniła swoją opinię, w której szczegółowo odniosła się do kolejnych zastrzeżeń organu rentowego i odwołującego się, a której to już organ rentowy nie kwestionował. Jak wypowiedział się natomiast Sąd Najwyższy, choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości. Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238).

Tymczasem konkludując, biegła I. B. wyjaśniła, dlaczego rozpoznane schorzenia czynią odwołującego się nadal tylko częściowo niezdolnym do pracy. Dlatego Sąd pominął zastrzeżenia odwołującego się domagającego się uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy, uznając posiadaną opinię za kompletną. Odmiennie stanowisko oznaczałoby, iż należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, aby upewnić się, czy niektórzy z nich nie byłiby zdania takiego samego jak strona. Nadto wskazać należy, że Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego co do stanu zdrowia ubezpieczonego ubiegającego się o świadczenie rentowe, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego, niż wyrażone w opinii biegłych. Jak wyżej wskazano, w sprawie o świadczenia rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, a nie subiektywne stanowisko osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe. Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił M. S.prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.03.2013r. do 28.02.2014r.

PWmt